

Ehrenberg förnekar

Kubas hållbarhet

Jan Strömdahl

Johan Ehrenberg förlöjligar den energirevolution som genomförs i Kuba och som främst bygger på en imponerande folkbildningsinsats.

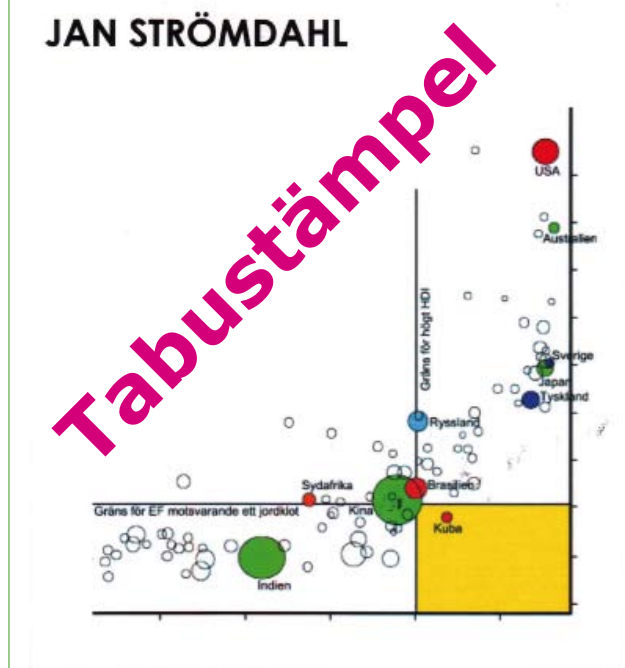
Johan Ehrenberg och Sten Ljunggren har gjort ett storverk. Den nya upplagan av Ekonomi- handboken på ETC förlag är inte bara tjock och vacker. Den är rolig, lärorik, pedagogisk och välunderbyggd. Det finns dock ett undantag som skämmer verket. Ett kapitel om Kuba, fyra sidor av 582, som inte handlar om ekonomi, inte om klimatkris och inte om Sverige som resten av boken. Johan har gjort en resa till Kuba och blivit besviken. Rubriken är en fråga, "Är Kuba klimatneutralt?" Frågan får inget svar, men författarna sammanfattar: "Kubas hållbara ekonomi är en myt." Johan börjar med att hänvisa till "rapporter från svensk Kubavänlig vänster (och officiell propaganda)" när det gäller omställningen efter Sovjetunionens fall. Inga referenser och inga källhänvisningar. Bara antydningar. Men jag förstår att han avser min bok Kubas omställning till ekologisk hållbarhet som jag till följd av den utbredda Kubanojan var tvungen att ge ut på eget förlag 2010. Den officiella propagandan levereras av bland annat Världsnaturfonden WWF, Global Footprint Network och FN:s UNDP.

Jag redovisar i min bok hur dessa globala vetenskapliga institutioner med stark anknytning till USA tvingades konstatera, både 2006 och 2008, att Kuba var det enda land i världen som kunde betraktas som ekologiskt, socialt och ekonomiskt hållbart. Johan vet bättre. Han påstår att beskrivningen helt enkelt inte stämmer. Han redovisar inga referenser och inga källor. Bara några ekonomiska (det vill säga politiska) invändningar utan relevans. Jag vill påpeka att även den olja som importeras från Venezuela och det kemi- och oljestinna vete som USA-bönder levererar ingår i kubanernas ekologiska fotavtryck.

Johan förlöjligar den energirevolution som genomförs i Kuba och som främst bygger på en imponerande folkbildningsinsats, han förminskar betydelsen av den stadsodling som står för merparten av stadsbornas grönsaksförsörjning och han gör sig lustig över att det västerländska gisslet – massbilismen – inte fått genomslag. Han kan inte se det positiva i att man klarar en stor del av transporterna med

KUBAS OMSTÄLLNING TILL EKOLOGISK HÅLLBARHET

JAN STRÖMDAHL

Beställ boken på www.langholmen.se

fötter, cykel och häst i ett decentraliserat ickekaptalistiskt samhälle.

Kubakapitlet slutar med att hävda att "Kubas ekonomi är helt enkelt inte ett exempel på hållbarhet mer än varje annat fattigt land i Afrika eller Asien."

Här svänger författarna plötsligt från ekologi till ekonomi. Men vare sig man betraktar det ena eller det andra utan skygglappar är det en avgrund mellan Kuba och de fattiga länderna. Det är också en avgrund mellan Johan och sanningen vad gäller Kubas hållbarhet. Det kan vara ett problem även på så sätt att trovärdigheten för hela Ekonomi-handboken kan komma att svaja.

Ett skäl att trots allt titta på Kuba på allvar är det faktum att kubanerna enligt senast tillgängliga data konsumerar motsvarande 1,03 jordklot per person medan svenskarnas konsumtion kräver 3,29 jordklot.

Fotnot: Publicerad i Etc. Ehrenberg återkommer där med en längre berättelse där Jan Strömdahls frågor behandlas.